

Keresztút

Bevezető ima

Jézusom a te keresztutad nem csak a nagybőjti időre vonatkozik, hanem életem minden napjára programot, feladatot ad. A mai keresztút járása arra való, hogy Krisztus kínszenvedésének tükrében meglássuk saját hibáinkat és tanuljuk meg a 14. stáció törvényét. És ezeknek a törvényeknek átélésével éljük mindennapi életünket. Segíts Jézusom, hogy ne csak megtanuljam, hanem meg is valósítsam. Ámen.

1. Pitálus halálra ítéli Jézust

Íme az ártatlanul elítélt Isten-Ember. Ajka néma, de messzenéző isteni szemei látják; mennyit fog szenvedni az ember az igazságtalan ítéletektől, a rágalmaktól, a mocskos és goromba beszédektől. Mert mi tud legjobban fájni az életben? Egy haláleset? Igen, a halál mindig fáj. De talán még jobban fáj a halálnál is, ha igazságtalanul elítélnek, meghurcolnak, megrágalmaznak. Egy éles szó sokszor jobban fáj, mint egy botütés és nagyobb sebet üt a szíven, mint egy késszúrás.

És hová süllyedtünk ezen a téren! Vajon, tud-e a csatorna olyan szennyes lenni, mint sokszor némely emberi száj. Gondolj itt a káromkodásokra, az ocsmány beszédekre, a gyalázatos rágalmakra, a szeretetlen ítélkezésekre, a becsületbe gázoló pletykákra. Ezek miatt engesztel itt Krisztus.

Némasága hangos ítélet minden gonosz beszéd fölött. Ha az igazságtalan ítéletek áldozata vagy, ne lázongj! Nézz csendes alázattal magadba és gondolkozz; nem tudhatnak annyi rosszat az emberek, mint amennyit te tudsz magadról, és az Isten tud rólad. Nem mondhatnak rólad annyi rosszat az emberek, mint amennyit te mondhatnál magadról, ha őszinte volnál. Inkább nézz az ítéletet némán fogadó Krisztusra és ne feledd; ez a néma Krisztus egyszer megszólal mint örök Bíró és szava, vagy vigasztalásod vagy örök kárhozatod lesz. És, hogy örök boldogságod legyen; írd szívedbe az első stáció törvényét: A más könnyén és vérén át, más megtaposott becsületén keresztül nem vezet út a boldogság felé.

2. Jézus vállára veszi a keresztet

Hozzák a keresztet. Vajon ki ácsolta? A gonoszság a jóságnak. Mindig így volt és így lesz. A gonoszság keresztet ácsol a jóságnak. Ezért lesz mindig kereszt és keresztet hordozó ember. Miért gyűlöli a gonosz a jót, hiszen a jó mindig a szeretet útját járja? Mert a gonoszság a saját elítélését látja a jóságban, a bűnös a szentben, a gőgös az alázatosban, az önző az önzetlenben. Miattuk nem lesz mentség a gonoszok számára.

Ha ők a jóság útját járták te miért nem jártad ezt az utat. Ezért ácsol számára keresztet. Ezért a jók útja mindig keresztút.

Egy torinói nevelő intézetben alkonyatkor a folyosó falán kigyullad egy villanykereszt és a kereszt alatt fénylik a felirat: Isten mindig lát engem.

Mennyire szükségünk van erre a jelmondatra, különösen, ha súlyos kereszt nehezedik ránk; Isten mindig lát engem. Lát a betegágyon, lát a börtönben. Lát amikor a megvetés göröngyös útját járom, látja az arcomon végig csorgó könnyeket, látja reménytelen holnapjaimat, lát mindent. És hogy össze nem roppanok a keresztúton, azt annak köszönhetem, hogy lát engem az Isten és nem hagy magamra. Ezért is vette magára a keresztet. És ismeri a második stáció törvényét is, melyre meg akar tanítani: A jók útja keresztút. Boldogan veszem tehát vállamra Krisztust, mert csak a jók útja keresztút.

3. Jézus először esik el a kereszt súlya alatt

Elgondolkoztató és megrendítő a jelenet; a fájdalom súlya alatt földreroskad az Isten-Ember. Szeretnénk felkiáltani: Istenem, ennyire gyöngye tudsz lenni? Nem túlzás ez már, nincs ez már isteni fölséged kárára? Nem! Mert Ő a Kálvária helyéről messzire lát. Látja, hogy milliók fognak a fájdalomtól roskadni. És milliók fognak a földre roskadt Isten kezébe kapaszkodva felemelkedni. Esésével példát akart adni Jézus, hogy a kereszt alatt a földön maradni szégyen. Jézus felállt a földről, hogy mi is emelkedjünk fel, legalább térdre állva, mert a térdelésből már könnyebb felállni.

És miért van az, hogy mindig csak a jók és a hűségesegek azok, akik a csapástól és a szenvedéstől elgyengülve a földre roskadnak, míg a bűnösöknek, a Hozzá hűtleneknek sikerérvényesülés az útja? Nehezen tudja ezt a földies gondolkozású ember elviselni és megérteni. Jaj azoknak, akiknek Isten itt a földön csak kedvezésekkel fizet. Jómód, siker, érvényesülés az Isten legrettenetesebb fizető eszköze. Akiknek így fizet az Isten itt a földön, azoknak odaát már nem lesz követelése, mert végkielégítést nyert.

Így érthetjük meg a szentek imádságát: Uram itt vágj, itt égess, csak az örökkévalóságban kegyelmezz. A 3. stáció óta nem törhet össze úgy az ember, nem roskadhat le annyira és nem bukhat olyan mélyre az ember, hogy tapogató keze Istenben ne kapaszkodhassék.

A 3. stáció törvénye ez: Csak az tud felállni, aki fel tud térdelni. Elesettségedben térdelj Krisztus mellé, hogy fel tudj állni.

4. Jézus Szent Anyjával találkozik

Egyik legdrámaibb állomása a kálváriának. A legtisztább Anya és a legszentebb Fiú itt és így találkoznak. Az Anya szeméből patakzik a könny, a

Fiú arcáról pedig patakzik a vér. Szavuk nincs egymáshoz a meghatottságtól, és tekintetük egymásba mélyed. Vajon mit mondhatott egymásnak a két szenvedő tekintet? Bizonyára ezt: Minden szenvedésért meg kell bocsátani.

Számunkra ez az egyik legnehezebb törvény. Vannak, akik külön feljegyeznek minden sértést, ami csak éri őket, és évek múltán is napra, sőt percre meg tudják mondani, ki mikor, hol és mivel bántotta meg. Testvéren, nincs-e neked is agyadban, vagy szívedben bejegyezve minden bántás, ami ér? És meg tudsz-e bocsátani azokért? Mert bosszútól ökölbe szorított kezek nem krisztusi kezek. Krisztus keze mindig kitárt kéz a megbocsátásra és a szegeket is elviselő kéz. A Szűzanya ott áll szent Fia mellett némán, mozdulatlanul nézi Fia szenvedését. Néma és mozdulatlan. Ki érti ezt?

Óh, hány édesanya és édesapa látja gyermekét a betegágyon és nem segíthetnek rajta. És ilyenkor mennyien törtek már össze hitükben és rendültek meg bizalmukban ilyen nehéz órákban.

A Szűzanya pedig, meg nem zavarodó hittel és meg nem rendülő bizalommal nézi szenvedő Fiát és Isten szent akaratát látja teljesedni. De azt is látja, hogy egy-egy legördülő véres veríték mennyi szennyet mos le az emberiség lelkéről.

Hogy te is bocsánatot nyerhess, tanuld meg a 4. stáció törvényét: Mindig mindenkinek, minden körülmények között, minden feltétel nélkül meg kell bocsátanunk.

5. Cirenei Simos segít Jézusnak

Cirenei Simon nem kereste, még is találkozott a kereszttel. Milliók élettörténete ez. Nem keresik, mégis találkoznak a kereszttel. A keresztet csak kevesen keresik, a szentek és milliók félnek tőle, mégsem térhetnek ki előle. De a kereszt csak addig félelmetes, amíg el nem fogadta az ember. Aki elfogadta, az tudja, hogy a kereszt az a teher, mely által felemelkedik az ember.

Cirenei Simon az első percekben iszonyodott a kereszttől, később megváltozott, elfogta a szenvedő Jézus iránti részvét. Megérezte, a keresztből erő árad, mely felemel. Egyszerre célt lát a keresztben és értelmet. Tapasztalja, hogy a kereszt csak addig félelmetes, míg el nem fogadja az ember.

Simon sorsa a te sorsod is. Iszonyodva, meg nem értve hallod Krisztus hívását: Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét... A kereszt, amit Krisztust követve hordoznunk kell, nem fából, vasból, vagy kőből készült kereszt. Ezt könnyebb volna cipelni. Az a kereszt, amit

hordoznunk kell, húsból és vérből készült és a neve; anyós, férj, feleség, szomszéd, munkatárs. Vállald velük a vesződés türelmét.

Egy asszonynak, gyónás alkalmával a gyóntató, egy Miatyánkot adott fel penitenciául. Az asszony kevesellte. Erre az atya így szólt; Hozzáadok egy öregasszonyt is. A gyónó nem értette. A lelkiatya így szólt; Anyósára gondoltam, akivel annyit elégedetlenkedik. Viselje el őt türelemmel és szeretettel.

Ha Cirenei Simon példájára szívesen, türelemmel viseled azt a húsvér keresztet, akkor majd megérted az 5. stáció törvényét: A kereszt csak addig félelmetes, amíg el nem fogadta az ember türelemmel és szeretettel.

6. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

A szenvedő Jézust kísérő, gúnyoló és csúfoló tömegben keresztül átvergődik mellé egy asszony és megtörli kendőjével Jézus véres-verejtékes arcát. Önkéntelenül szeretnénk felkiáltani! Veronika, nem féltél attól, hogy a cinikus tömeg gúnyolódásának céltáblája leszel? És nem gondoltál arra, hogy az egyik római katona esetleg beléd rúg? Vagy talán tudtad, hogy eljön majd az idő, amikor Krisztus mellé állni kockázatos lesz és te példát akartál adni? Példát a jelenlevőknek és nekünk is, akiknek szívében több a félelem, mint a szeretet... Hogy ki volt Veronika, római vagy zsidó, gazdag vagy szegény, nem tudjuk. Csak azt tudjuk, hogy gazdag lett, mert a világ egyetlen Krisztusról készített fényképét kapta részvéte és szeretete jutalmául. Lágerlőf Zelmának a Nobel-díjas svéd íróőnek egy mélyen elgondolkoztató legendája meséli, hogy amikor a leprától roncsolt testű Tibérius császár meglátta Veronika kendőjén Krisztus arcát, így szólt: Miért hagyátok meghalni azt az embert? Ő meggyógyított volna engem. Könyörülj rajtam, te ismeretlen.

Hogy elhangzottak-e Tibériusnak ezen szavai, nem tudjuk. De azt tudjuk, hogy mi is ilyen nyomorultak vagyunk, akiket egyedül Krisztus gyógyíthat meg.

A legfinomabb famentes papírt, piszkos rongyokból készítik. Ha az emberi tudomány ezt megteheti, akkor én ne tudnék kopott, piszkos lelkemből fehér lelket varázsolni? Olyan lelket, amelynek fehérségébe belerejtheti szenvedő arcát Krisztus, mint Veronika kendőjébe. Csak bűnbánat kell hozzá és részvét a szenvedő iránt, hogy megérthessük a 6. stáció törvényét: Ha őt szánod, magadat megváltod.

7. Jézus másodszor esik el a kereszttel

Itt inkább lelki nem fizikai fájdalomra kell gondolnunk, ami miatt Krisztus elesik, hiszen cirenei Simon már segít a keresztet vinni. Igen, cirenei Simon

és nem Péter apostol, vagy Lázár, akit feltámasztott. Nem a jerikói vak, akinek visszaadta látását. És nem a kafarnaumi százados, akinek szolgáját meggyógyította, hanem Simon az ismeretlen cirenei ember.

Ki szánja meg Krisztust? Nem a naimi ifjú anyja, nem Jarius leánya, nem Mária és Márta, Lázár nővérei, és nem is a szamariai asszony, hanem Veronika az ismeretlen. De hát hol vannak ők? Ebbe a hálátlanságba roskad bele Krisztus, de csak egy pillanatra, mert feláll és tovább megy.

A szeretetet nem lehet kiereszokolni, hanem csak pazarolni még méltatlanokra is. Ez a szülők sorsa is. Különösen ma, amikor a fiatalság szinte csak ezeket a szavakat ismeri: kell, akarom, adj! És félelmetesen kezdik elfeledni ezt a szót: köszönöm!

Ma amikor a fiatalság természetesnek tartja, hogy a szülők élete állandó lemondás értük, amíg ők semmiről sem hajlandók lemondani. Ma amikor a szülői áldozatokért az egyetlen fizetség a gorombaság, durvaság.

Testvérem, ha vétkes vagy a hálátlanság bűnében, legalább most, Krisztussal szemben légy hálás megváltó szenvedéséért, aki vérevel írta bele a porba a 7. stáció törvényét: Jóságért sohase várj hálát.

8. Jézus szól a síró asszonyoknak

Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, hanem magatokon és gyermekeiteken. Jézus szenvedésén áttör emberszerető jósága. Most sem maga fájdalommal törődik, hanem értünk aggódik, lelkünket félti. Erre csak egy Isten képes.

Jeruzsálem leányai, vigyázzatok a könnyekre, mert a könny, drága kincs és nagy hatalom. Nagyon sok embert mentett már meg az édesanyai könny. / gondoljunk Szt. Mónikára /. Nincs az az elvetemült ember, anyai könny.

Egy angol futball-sztár Steward mesélte: Amikor napról napra részeg fejjel hazakerültem, anyámat a konyha padlóján találtam térdenállva és zokogva. Eleinte bosszantott, aztán nyugtalanított, végül nem bírtam tovább. Mert bárhol jártam, akár józan, akár részeg voltam, fel-fel villant szemem előtt az én térdelő és miattam könnyező anyám. Elhatároztam, megváltozom. Meggyógyultam és Krisztus hamuvá égette bennem a régi embert, és elindított a napfényes csúcsok felé.

Kedves édesanya! A te férjed és a fiad, vagy leányod, vajon miért lelkesedik jobban? Krisztusért, vagy a szórakozásért? Miért hajlandó több áldozatot hozni, dacolva hideggel, esővel, egy szentmiséért, vagy egy futballmeccsért?

És amikor ezekre a kérdésekre felelni akarsz, jusson eszedbe a 8. stáció törvénye: Drága kincs és nagy hatalom a könny! Lelket megmentő hatalom. Édesanyák éljetez ezzel a hatalommal.

9. Jézus harmadszor esik el a kereszttel

A kereszttúton Jézusnak nem csak a teste szenvedett, hanem a lelke is. Iszonyú teher nehezedik rá az isteni mindentudásból eredő előrelátás. Előre látja, hogy patakokban ömlő vére, verítéke, és könnye sokak számára hiábavaló. Mert milliók lesznek, akik kikacagják áldozatát, belegázolnak vérébe és úgy élnek, mintha Krisztus soha nem halt volna kereszthalált értük. És belehasít lelkébe a "hiábavaló" kétségbeesés érzése. Földre is roskad miatta, de csak egy pillanatra. Mert feláll és továbbmegy, hogy felálljanak és továbbmenjenek majd azok is a kereszttúton, akiket földresújt a hiábavaló áldozatok emberi érzése, a kétségbeesés. Jézus feláll és továbbmegy, mert erőt önt belé az isteni látomása. Látja azokat a gyermekeket, akiknek szívébe örömtüzet gyújt a karácsonyi gyertyák csillogása. Látja azokat a fiatalokat, akik tőle várnak indítást a szépre és a jót-akarásra. És látja azokat az édesapákat és édesanyákat, akik belőle merítenek erőt életük kereszthordozására. Ezért viszi tovább a kereszttet. Szenvedő Krisztusom kérlek, akkor amikor ránk szakad a kétségbeesés súlyos keresztje, állíts talpra minket. Amikor bizalmatlanok vagyunk isteni Gondviselésed iránt, akkor emberi szűklátásunkban nyiss távlatot előttünk.

Add, hogy megértsük és szívünkbe véssük, mint ahogy Te a Kálvária szikláira írtad a 9. stáció törvényét: Nincs hiábavaló áldozat! És tudd mindig kimondani; Legyen meg az Úr akarata.

10. Jézust megfosztják ruháitól

Már most az elmélkedésünk elején mondjuk a 10. stáció krisztusi törvényét; Mindent odaadni, még az utolsó ruhadarabot is, mert semmit sem adott, aki mindent oda nem adott. Itt különösen is gondolnunk kell az öregek problémájára. A mai világ nem tud mit kezdeni az öregekkel. Terhükre vannak a fiataloknak. Sokan szívesebben adnának nekik egy koporsót, mint naponta egy tányér meleg levest, egy koszorút, mint türelmet és elnézést gyengeségeikkel szemben.

Az Isten azért veszi ki lassan az öregek kezéből a munkaeszközöket, hogy a reszkető kezek üresen könnyebben kulcsolódhassanak imára a fiatalokért. Mert az öreg kezek nagyon sok csapást hárítottak már el a fiatalok feje fölül, és sok áldást esdtek le rájuk Istentől.

Ezt így fejezi ki Széchenyi István a legnagyobb magyar; A szülők sorsa egész életükben az, hogy övéiknek földi jólétéről gondoskodjanak. Amikor aztán megöregszenek, új feladat vár rájuk, hogy övéiknek lelki jólétéről

gondoskodjanak áldozatos és fáradhatatlan imáikkal. Ők a nagy csapások villámhárítói. Neked is szükséged van ilyen villámhárítóra. Ezért szeresd az öregeket és adj meg nekik mindent. Viszonozd mindazt amit csak kaptál tőlük.

Ezért jól vésd szívedbe a 10. stáció törvényét: Semmit sem adott, aki mindent oda nem adott.

11. Jézust, keresztre szegezik

A két lator ott függ már a kereszten. Most Jézus következik. Iszonyúan feszült csend van a Kálvárián. És ebbe a csendbe belehasít a hóhér kalapácsának csattanása. Reped a bőr, hasad a hús. Koppan a szög, roppan a fa. Először a jobb-kéz, majd a bal-kéz és végül a lábak. Minden kalapács ütés csattanására, csend felel. Ebben a csendben hallani lehet, hogy csurran a vér a földre. Egyszer csak megnyílik a szenvedő Jézus ajka; Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek. Akik hallják, nem értik Jézust. Ellenségeikért könyörög az Atyához. És akkor, öklök feszülnek ellene, és térdek hullnak le mellette. És azóta is ez a kettősség nyilvánul meg Krisztussal szemben a történelemben. Öklök emelkednek a magasba ellene és térdek hajlanak meg mellette. És a földre csorgó vére pedig kikopogja a világ első morze-ütemét, a 11. stáció örökszép üzenetét;

Aki szeret, törje össze magát szeretetből. Igen, a szeretet mindig egy önmagunkat összetörő nagy vállalkozás. Hallgassuk csak, mint mond erről az angol Chesterton; A szeretet azt jelenti, hogy meg kell bocsátani azt, amiről tudjuk, hogy megbocsáthatatlan.

Testvérem, hallod hogyan zeng-zúg a törvény: Aki szeret, törje össze magát! Mert a szeretet mindig egy önmagunkat összetörő szép és szent vállalkozás.

12. Jézus meghal a kereszten

A halál már ott volt a Kálvárián, hogy összetörje Jézus szenvedő Szívét. Össze kellett törnie, mert Jézus hadat izent a halál hatalma ellen, amikor örök életet ígért magának és a benne hívőknek. A halál mitsem sejtett abból, hogy Jézus éppen halála által fogja majd megtörni hatalmát. Ezért Jézus, most sem a maga éltéért küzd, hanem másokkal törődik. Ellenségeiért imádkozik, a jobblatornak üdvösséget ígér, és Édesanyját János apostol gondjaira bízta. Csak akkor sóhajt fel; Beteljesedett amikor mindezt elvégezte. Szíve utolsót dobban, és ettől a dobbanástól megnyílik az üdvösség kapuja, amit Ádám és Éva bűne bezárt az emberek előtt. Amit azóta is hiába próbált megnyitni a próféták könyörgése és az ártatlanul

meggyilkolt betlehemi csecsemők sírása. Ettől az utolsó szívdobbanástól megremeg a föld, sötétség borul a Kálváriára, meghasad a templom kárpitja, és a római százados térdre veti magát, fennen hirdeti; Ez valóban Isten Fia volt. A halál pedig ámulva néz csontkezére majd az égre. Megérti, hogy itt összetört valamit, amiben benne volt az, ami összetörhetetlen. Megértette, hogy a szívet összetörheti, de a lelket soha! A szívet is csak azért, hogy annak drága rabja, a lélek Istenhez szárnyalhasson. Ebből születik a 12. stáció törvénye: Ne félj a haláltól, ő nem pusztít, hanem csak szolgál. A halál szolgáló eszköz Isten kezében.

13. Jézus testét Édesanyja ölébe helyezik

Ringasd hát újra öleden, Fájdalmas Anya, akit karácsony éjszakáján annyi hódolattal vettek körül az angyalok. Ringasd és sirasd. És ringassátok ti is apostolok és tisztelők, akik rajongva követtétek és hittetek szavának. És ringassátok el benne mindjárt az álmodat is, amit Róla álmodtatok. Vége! Hazamehettek, mint szánalmas áldozatai a nagyot akarásnak. Így ujjong Jézus holtteste fölött az ellenséges káröröm.

Nagy erőpróbája a hitnek és bizalomnak ez a pillanat, amikor a csüggedés mázsás terheként szakad az apostolokra és a tisztelők lelkére, de csak addig, míg szomorú szemük Máriára nem téved, aki ölében tartja összetört, halott fia testét.

De hiszen ennek a testnek így kellett összetöretnie, hogy ígérete szerint millióknak mindennapi kenyere lehessen. Az utolsó vacsora ígéretének emléke még elevenen itt él az apostolokban, mely hitté erősödik, és egy vigasztaló törvény fénye ragyog fel szívünkben: Jézus mindig akkor a legerősebb, amikor emberi látszatra a legelesettebb. Ezt a törvényt, kétezer év történelme igazolja, mert ebből az elesett sápadt testből veszik és eszik a vértanúk és a szentek erejüket és bátorságukat. Ebből a testből veszi a kereszténység immár 2000 éves fiatalságát és életét. Az egyház legyőzhetetlenségét. És ebből a testből merítjük mi is hitünket és bizalmunkat, megrendíthetetlen hűségünket Krisztushoz, melyet a 13. stáció törvénye így szab meg örök időkre vigasztalásul: Krisztus mindig akkor a legerősebb, amikor emberi látszatra a legelesettebb.

14. Jézus holttestét sírba teszik

Hatalmas sziklatömböt gördítenek Jézus sírjának bejárata elé. Ugyan miért? Talán pontnak a félelem mögé, mivel ellenségei féltek tőle. Nem csak életében, hanem halálában is. Ezért állítanak öröket a sírhoz. Vagy talán felkiáltójelnek a szeretet mögé, mivel hívei szerették őt. Ez a pont és ez a felkiáltójel lett a történelem legnagyobb tévedése. Mert ez a sziklatömb elgördült a sír bejárata elől, és dübörgése új törvényt írt a történelembe: Isten

dolga és tervei fölött az ember sohasem mondhatja ki a végszót. A végszó mindig az Istené!

Schmidt Bélának, *Lelket az életbe* című könyvében írja: A falu végén összegyűltek a gyerekek játszani. Gyorsan elosztották egymást között a szerepeket. Én leszek a király, rendelkezett a legidősebb. Én meg a katona, én kereskedő, én pedig koldus. És megindult az élet nagy játéka. Egyszer csak megkondult az esti harangszó. Egy pillanat alatt megszűnt a különbség király és koldus, úr és szolga között és szépen hazamentek.

Az élet is ilyen játék! Játshatod ezt a játékot Istennel és nélküle, sőt ellen is. Ebben a játékban érhet szerencse, győzelem és veszteség. Mindegy! És amikor neked szólal meg a lélekarang, akkor lehullanak az élet színpadának drapériái és elindulsz haza, az Isten ítélőszéke elé.

Emlékezz a törvényre, melyet Krisztus írt a húsvéti égboltra: A végszó mindig az Istené! Még az ember örök sorsában is.

Befejező ima

Testvérek, mi még nem jutottunk a keresztút végére és nem fejeztük be a keresztutat, mert mi még a keresztutat járjuk a magunk keresztútját. Mi most csak Jézus keresztútjának 14 kiemelkedő állomását jártuk végig, hogy megtanuljunk tőle, hogyan is kell a saját keresztutunkat járni, ha követni akarjuk Őt.

Jézusom, köszönöm, hogy a keresztút járás közben megtanítottál a 14. stáció törvényére. E törvények megtartása biztosítják számunkra mindazt, amit az apostol így fejez ki:

Ha vele szenvedünk, vele fogunk élni, és ha vele halunk, akkor vele fogunk meg is dicsőülni.

Amen.